

P R O S P E C T U S

*Tituli XII. de justis Imperium civile acquirendi Modis,
in Genere, & speciatim:*

*de Electione & Coronatione Imperatoris,
Regisque Romanorum & Augustæ.*

I.

*I*mperium civile ordinario adquiritur vel *Electione* (1) vel *Successione*. Hæc dividitur in *patrimoniale* (2) *familiare* (3) ac simpliciter *legitima* (4) vti verò *Successio patrimonialis* alia est *perfecta* (5) alia *imperfecta* (6) ità *Successio familiaris* æquè abit in *gradualem* (7) & *linealem* (8) quæ vel est *cognatica* (9) sive *agnatica* (10) sive *mixta* (11) quæ tres diversæ Successiones lineales, *Castellana*, *Salica*, & *Narbonensis* cœū *Austriaca* (12) compellari solent.

- (1) Sic Imperium dicitur *Electuum*, ubi Imperans eo fine eligitur, ut illo deficiente alius per novam *Electionem* pro arbitrio substitutatur -- quod si Successor hædū pro arbitrio, sed ex certâ duntaxat familia possit eligi, *Successio obtinet mixta*.
- (2) Quandō scilicet Imperium simpliciter adquiritur citrâ Conditionem, cum ipsâ alienandi facultate.
- (3) Vbi Imperium citrâ facultatem alienandi, cum Jure hæreditario translatum est certæ familiæ, quæ idē *Stirps Regnatrix* (Kron-Familie) adpellatur.
- (4) Si nempè latâ Lege fundamentali cautum sit, ut alia minus definita succedendi ratio habeatur, veluti, si tale Jus certæ Civium aut Procerum qualitatib[us] adhæreat.
- (5) Vbi Imperans singula civitatis territoria dividere, ac vel in partes subjectivas distribuere, & sic divisa per partes alienare, ipsamque Gubernandi formam pro lubitu valet inmutare.
- (6) Vbi quidem ad Regem pertinet facultas transferendi Imperium, sed non nisi integrum, atque indivisum.
- (7) In quâ Lineæ ratione non attentâ, proximitas duntaxat spectatur ipsius Personæ succendentis habito respectu sive ad primum Adquirentem, sive ad ultimum Possessorem.
- (8) In quâ Imperium continuâ ab uno ad alterum devolvitur in Lineâ rectâ, itâ tamen, ut deficiente in eâ Successore fiat transitus ad Lineam propinquiorem.
- (9) In quâ Primogenitus quidem Secundogenitum, & mas ejusdem Lineæ foeminas omnes excludit, masculo tamen deficiente in subsidium vocatur Lineæ ejusdem foemina proximior, quæ etiâ secundæ Lineæ maribus præfertur.
- (10) In quâ foeminæ perpetuâ sunt exclusæ.
- (11) In quâ foeminæ non nisi extinctis omnium Linearum maribus admittuntur.
- (12) Quatenus vigore celeberrimæ Sanctionis pragmaticæ, à CAROLO VI. Imp. p.m. communis Statuum ac plurimarum Gentium exterarum consensu stabilitæ, vnica ejus Filia MARIA-THERESIA, modò Imperatrix vidua glor. imp. Terrarum Austriacarum omnium Hæres fuit instituta, atque adversus tot Hostes insensissimos Jure perpetuo confirmata. Vid. MOSERI acta publica, die Succession in den österreichischen Erbländern und Kaiser Karls VI. darüber errichtete Sanctionem pragmaticam betreffend. Frankf. 1732. -- cf. Corp. jur. publ. p. 1389 -- 1394 -- in diversis hisce succedendi modis, diversissimi quoque obtinet Juris, de quo in Corollaris subseqq. & fusiis coram.

II.

1371 400 01

II.

Quād plūrīmū int̄ersit *Reipublicæ*, in quā *Imperium* est *electitium* (1) ut ipse eligendi modus ac forma, certis *Lēgitibus publicis* ritē definiatur (2) hinc *Populus* jus suum, quod habet eligendi *Regem* (3) rectē transfert in certas *Personas* (4) quæ deinde per excellentiam *Electores* nuncupantur, quorum *Vni* ex tali *Collegio Electorali* & que conferendum est jus, singulos vñiversim convocandi *Electores*, qui denuō nonnisi per plura cēū suffragia majora, atque secundūm *formulam* à *Populo* præscriptam (5) validē eligendi pollent auctoritate.

- (1) Vt verò *Monarchia*, sic &què *Aristocratia* potest esse *electiva*, quatenus certis personis velut *Optimatibus* ipsum *Jus ad Senatum* conferri potest eo fine, ut iis deficientibus alii, pro lubitu *Populi*, substituantur -- *Democracy* verò semel stabilita perpetuā manet successiva, quatenus *Leges* in eā fundamentales ipsum *Jus Comitiorum*, aut *Civium Familiis*, aut *Bonorū Possessoribus* attribuunt.
- (2) Quippe *Electionem* tām intuitu *Personæ electæ*, quād ipsius eligendi Normæ, illegitimam, *Populus* nullo Jure obligatur agnoscere.
- (3) Quatenus *Imperium civile* originariō residet penēs *Populūm*, atque ea est *Civitatis natura*, ut ultroneo totius *Multitudinis* consensu adstruatur. Vid. primam *Exercit. noſt. Posit. X. n. 1. 2. fqq.*
- (4) Quo minus tumultuarie, sed tantō ordinatiū fieri possit *Electio*, ut planē constet de ejus legitimitate -- vndē vix legitimos dixerim *Principes*, qui vel per *Seditionem à Turba*, vel ab *Exercitu*, cui *Electionis Jus* non erat, ad *Imperium* fuēre evecti, quo postremo ipsa ſepe numero *Res publica Romana* fabulolis quaſi *Titanum* motibus fuit exagitata, convulsa, conquassata, Testibus Othonis, Vitellii, *Vespasiani*, *Pescennii Nigri*, *Clodii Albinī*, & *Septimii Severi* Imp p. exemplis.
- (5) Hoc *Formæ Decretum* dignoscitur ex ipsā voluntate, quæ *Populo* fuit, cūm *Imperium* transferret, hæc verò elucescit, ex ipsā *Electionis instituendæ Normâ*, diuturno *Exercitio pacificè continuatâ*. -- Vndē talis *Lex fundamentalis*, ubi scripta non est, ipsi innititur *obſervantiae* -- Hujusmodi *Legem Imperii nostri fundamentalem Scriptam* habemus in *Aureâ Bullâ*.

III.

Novæ *Electionis Exercitium* naturaliter non dependet à *Potestate Imperantis* (1) quare is nec *Successorem Populo* obtrudere, nec vel impedire valet ipsam futuri alterius *Imperantis Electionem*, (2) Cui tamen, quatenus citrā *præjudicium* viventis *Monarchæ* eligitur, hujus se *Regimini immiscere* non licet (3) quod si verò *Imperans* è vivis deceſſerit, talis *Successor* statim ipso jure folium concendit, quin nova *Electio*, sive *Inauguratio*, sive *Confirmatio intercedere* sit necessum. (4)

- (1) Plūs namque *Potestatis* non habet, quād *Populus* in eum tranſtulit.
- (2) Quatenus hanc sibi *Potestatem* ipse *Populus* reservāſſe censetur, cūm *Imperium* transferret, conſequenter à libero hujusmodi *Juris reservati Exercitio* nequit impediſſi -- ſic vivo atque invito *RUDOLPHO II. Imp. MATTHIAS* electus fuit in *Regem Romanorum*.
- (3) Quippe electi *Successoris Jus ad Rem*, iplius *Monarchæ viventis Juri in Re*, nullatenus obſtit; quod enim *Populus* non habet, transferre non potest -- ſic ipsum *fidelitatis & subjeſtionis Juramentum* tali futuro *Successori* præſtitum non niſi morte *Imperantis* ſubſecutā ſtingit, & vim ſuam obtinet. -- Quare *Cives* ad *Reverentiam* quidem, non tamen ad obedientiam obligantur, quid quod contra *Majestatem* ejus utūt impeditam, nihiſominus committi poſlit *Crimen Læſæ*.
- (4) Quatenus *actuale Regiminis exercitium* post mortem *Antecessoris* ipſo factō devolvitur ad *Successorem* legitime electum, in quo illud hucusque censetur quievifſe.

IV.

IV.

Vti Regnum non patrimoniale (1) regulariter ac ordinariò vel *Electione*, vel Successione sive graduali, sive lineali, eaque vel Castellanà, vel Salicà, vel Narbonensi cùm Austriacà adquiritur, ità Imperium patrimoniale vel donatione (2) vel justo etiàm Bello (3) potest comparari — tot verò diversi dantur Imperium adquirendi modi, quot Populum inter & Imperantes diversa intercedere queunt *Pacta*: ex quibus Regnum vel electitum, vel successorum, sive patrimoniale, sive non patrimoniale, sive familiare, sive simpliciter legitimum (4) sive dein vel Monarchicum, vel Aristocraticum, vel mixtum (5) sive plenum, absolutum atque illimitatum, sive minus plenum, ac limitatum (6) sive æsymneticum, sive precarium, vel etiàm Laconicum (7) prodierit.

- (1) Quod cum ipsa alienandi facultate non est conjunctum, quale in dubio præsumitur omnē Imperium, quatenus Civitatem gubernandi, eamque alienandi Jus, utrumque à se invicem quam maximè disjungitur.
- (2) Quatenus Princeps Imperium, quod habet, patrimoniale, in quem voluerit, pro libero arbitrio valet transferre, ut adeò per Testamentum ei vocare liceat, sive extraneum, sive spuriū præ legitimo Filio, dummodò vocetur persona alias habilis & idonea.
- (3) Justo Gladio autem Imperium adquiritur, vel ut est in Rege: vbi bellum fuerit personale, cùm potior causa Regis quam Populi, & tunc Victor in Regis devicti Jura succedit, sed non ultra — vel ut est in Populo: vbi bellum fuerit reale, cùm potior causa Populi quam Regis, & tunc Victor in omnia Jura succedit, quae Populo fuerunt, cùm ab initio Imperium transferret, vid. Grot. L. 3. c. 8.
- (4) Vide supra Positionem I. h. t. per totum.
- (5) Vid. primam Exercitat. nost. de Civitate. Posit. XIII. n. 3. sqq.
- (6) Vid. eandem Exercit. nost. de Civitate. Posit. XIII.
- (7) Vid. alteram Exercit. nost. de Monarchia. Tit. IV. Posit. VII. n. 3. sqq.

V.

Imperium nostrum vti olim sub Carolingis hæreditarium magis (1) & successivum, sic hodie simpliciter electitum (2) non defertur nisi *Electione* legitimā, quæ dicitur modus, quo *Electores* (3) à Moguntino tanquam S. R. I. per Germaniam *Archib cancellario* (4) ritè convocati (5) *Principem* Imperii Rno-germanici (6) ad ejus Fastigium suo & reliquorum Statuum nomine (7) legitimè (8) evenhunt, ut ipsi præsit tanquam *Caput*, & imperet secundūm *Capitulationem*. (9)

- (1) Quatenus ipsa successio ita fuit moderata, ut Familiae quidem Jus valeret, quin Franci tamen ipsum nascendi Ordinem æquè semper observarent. MOSCOV. I. P. Lib. 3. c. 2. §. 1.
- (2) A tempore CONRADI I. extintā cum Ludovico infante stirpe Carolingicā — contra VITRIARIUM Lib. I. T. I. 4. §. 2., 3. — Præterquam quod à tempore CAROLI V. perpetuū insertum fuerit Capitulationi art. 2, § 1. quod ipsis Imperatorum Familiis nullum sit succendi Jus,
- (3) Hi omnes atque singuli sunt evocandi, etiàm non investiti, aut necdūm confirmati, quatenus virtute Principatus Electoralis statim nanciscuntur Jus & Votum eligendi. A. B. c. 20. — etiàm Minorennum Tutores, A. B. c. 7. §. 4. — non tamen Capitula Sede vacante — non vocatus sponte suā convenire debet, pro fidei virtute, quā sacrum prosequi tenetur Imperium. A. B. c. 1. §. 21. — non comparentes sive in Persona, sive per Nuntios Legales, priuantur suffragio pro illā Vice, quin absentiā suā alios impediāt. A. B. c. 1. §. 13.

[4]

- (4) Non tamen ut olim sub Baño eccl. & communicativè cum Palatino, juxta Speculum Sax. C. 27. & Suevicum, L. I. C. 29. "sollen sie ein Gespräch gebieten zu Frankfurt, das soll gebieten der Bischof zu Mainz bey dem Baum, und der Pfalzgraf am Rhein bey der Acht" — neque à Capitulo Sede vacante, quod idē casu obveniente statim eligere solet Archi-Episcopum; quid quod vigore unionis Electoralis, quam exhibet Linnaeus Tom. 4. jur. publ. in Addit. ad Lib. 3. c. 2. p. 314. Officium Moguntini, si Sedes vacasit, Trevirensi expedientem detur.
- (5) Intra Mensem à die Notificatiæ mortis cæsareæ — Francofurtum ad Moenum. A. B. c. I. §. 24. per Nuntios Moguntini, & propriis ejusdem sumtibus — Litteris Patentibus, Sigillo majori signatis — relisto Electoribus ad comparendum continuo 3. Mensium spatio. A. B. c. I. §. 18. 19.
- (6) Et quidem vel ed potentiorem, quo magis hodiè deficiunt Imperii Domania — Christianum, justum, bonum atque utilem pro salute Populi christiani, A. B. c. 2. — Ex Sanguine germano legitimè ortum: ne Splendor Imperii transferatur ad Exteros, in quibus non æquè præsumitur benevolus erga Germaniam affectus — Etatis legitimæ, quæ hodiè est annus decimus octavus, juxta Capit. JOSEPHII. art. 3. vid. Chr. God. HOFFMANN de ætate majori in Eleccióne Imperatoris obseruandâ. Fr. 1734. — cf. Phil. Frid. HANE, an Imperatorem R. G. & Principum Eccl. numero eligi quid impedit? Kil. 1753.
- (7) Jure tamen proprio suis Principatibus adnexo — quomodo hoc eligendi Jus omnibus olim Imperii Proceribus ita tamen competit, ut Episcopi & Provinciarum Duces primas in Eleccióne partes haberent? quomodo tandem ad septem Archi-Principes sensim fuerit redactum? desuper fusiū coram in nostris Prælect. Hist.
- (8) Per suffragia majora & secundum Leges fundamentales five Scriptas, five in ipsâ Imperii obseruantia tanquam Lege non scriptâ comprehensas — vid. Dan. HOFFMANN de pluralitate Suffragiorum in Eleccióne Imperatoris. Tüb. 1742.
- (9) Vid. alteram Exercit. nostr. Tit. VI. §. IV. n. 2. — cf. Jo. Jac. Jos. SÜNDERMALER. Diff. de Jure capitulandi inter S. R. I. Electores & Principes controverso. Wiceb. 1747. — Alex. HAMMER. Disq. utrū Capitalatio novissima absque communi statuum consensu adornata, Legibus Imperii fundamentalibus accensenda? Bam. 1747.

VI.

Un solenni *Imperatoris Eleccióne* quò ad *Ritus & Ceremonias* tria obveniunt à consideranda: I. *Antecedentia* (1) II. *Electio ipsa* (2) III. eandem *subsequentia* (3) quò præprimis spectat *Coronatio Cesarea* (4) quæ dicitur actus, quo legitimè Electus, *Coronæ Aquisgranensis* (5) impositione, atque *Insignium* (6) traditione, ab *Electore Metropolita*, cui pro tempore hoc jus competit (7) solenniter inaugurator; quem *Coronationis* actum ipsæ solennes subsequuntur *Archiofficiorum* functiones (8) *regale Epulum* (9) aliique *Ritus* non nulli (10) *Legatione* denuò, si non ut olim solenni, sic dicta: *Obedientiae*, saltim minus solenni ceù arbitrarià, sic dicendâ: *Observantiae*, *Romanæ* dirigendâ. (11)

(1) Quæ singula juxta Ordinem recenset Vitriar. L. I. T. 6. §. 14. sqq. de quibus coram. vide A. B. c. 1. 2. 3. & 4. per totum.

(2) Vid. Jod. Dan. HOFFMANN, de Eleccióne & Coronatione Imperatoris Regisque Romanorum generatim, & de Loco Electionis atque Coronationis Regis Romanorum speciatim, Tüb. 1764.

(3) Vid. Wahlprotocolla & Wahldiarium K. Fran. I. — cf. ausführliches Diarium, wie sowohl der Churfürstliche Collegial-Tag, als auch die Wahl und Krönung Ihro R. K. M. JOSEPHS II. in der Reichs-Stadt Frankfurt am Main, in dem Jahre 1764. vollzogen worden. Mainz 1767. f.

(4) Ad quam aded neo-Electus obligatur vi Capit. art. 3. §. 8. — vide Selecta jur. pub. T. XI. p. 401. "ob der erwählte R. Kaiser vor der Krönung die Majestäts-Rechte ausüben könne?"

(5) Neglecta à MAXIMILIANO I. Coronatione Lombardica æquè ac Romanâ; vndē nec à CAROLI V. tempore obtinuit amplius Expeditio Romana (Römer-Zug) ad monstrandum scilicet, Imperato-

- peratoriam Dignitatem nullatenus ab ipsa Coronatione Romanâ, sed vel vnicè ab Electione legitimâ dependere -- fabula est, quod Corona hæc germanica sit argentea, Lombardica ferrea, & Romana tantum aurea. Vid. Luc. Ant. MURATORI Diff. de Coronâ ferrea. Rom. & Lipf. 1713.
- (6) Vid. alteram Exercit. nost. ad Tit. de Monarchâ I, R. G. in Spec. Polit. vnic. n. 14.
- (7) Hoc quidem Imperatorem coronandi & ungendi Jus, vi Aureæ Bullæ C. 4. §. 4. soli competit eminentissimo nostro Coloniensi, motâ tamen à MOGUNTINO Lite: utrum id non nisi jure Dioecesano Archi-Præfulis Colon. in Urbem Aquisgr. debeatur? facta fuit Transactio a. 1657. vi cuius quilibet in suâ Dioecesi, Coronatione vero alibi celebranda, vterque alternis Vicibus Imperatorem habet consecrare. Vid. Corp. jur. publ. p. 1028. -- Capit. art. 3. §. 9. -- cf. Ge. Lud. BOCHMER, Origines precipuorum Jurium Archi-Ep. Colon. Goett. 1753. §. 21. -- Herm. CONRINGII, assertio Juris Moguntini in coronandis Romanorum Regibus. Helmst. 1656. -- cf. NELLER de Jure succedaneo coronandi, Archi-Episcopo Trevirensi, quâ Belgii & Germaniæ Primi, vindicato. Trev. 1751.
- (8) Quales definitur in Aurea Bulla C. 27. -- vid. Jo. Chr. WAGENSEIL, de summis S. R. I. Officialibus & Subofficialibus. Alt. 1686. -- Jo. Ja. MASCOVIT. Diff. de Originibus Officiorum S. R. I. aulicorum. Lipf. 1718. -- de Pincernatu Bohem. vide sis: de SENKENBERG vom lebhaftesten Gebrauch des alten deutschen Rechtes c. 3. §. 77. -- de Dapiferatu Bav. vid. de OLENSCHLAGER p. 332. & 403. -- cf. HENNIGES, ad J. P. p. 69. sqq. -- Jo. Dan. KOEHLER, de Electoris Sax. S. R. I. Archi-Mareschalli Functionibus &c. Goett. 1746. -- Jo. Frid. JOACHIM, de Archi-Camerario S. R. I. Hal. 1736. -- de Archi-Thefaurariatu Palat. vide sis J. F. JOACHIM, vermischt Ummert. T. 1. p. 27. sqq. -- huc pertinent: Jo. Henr. de JUSTI. historisch- und jurist. Schreiben. T. 2. p. 16. sqq. -- Selecta jur. publ. T. 44. p. 1. sqq. -- cf. Capit. JOSEPHI II. art. 3. §. 5.
- (9) De quo vide sis Auream Bullam. C. 28.
- (10) Huc pertinet ipsa solennis Creatio Equitum -- receptio Imperatoris in Canonicum Ecclesie Aquisgr. -- Festum solenne gratiarum -- Solennis Audientia pro Legatis -- Visitations honorariorum -- Magistratus loci Homagium &c. vid. PÜTTER Elem. jur. publ. L. XIV. c. III. §. 480. sqq.
- (11) Ut tunc ipso summo PONTIFICI innotescat, qualem PROTECTOREM legitimam Electorum designatione accepit Ecclesia, à multis inde seculis invaluit Legatio, quam vocant: obedientiae, quâ obsequium, quale Patri debet Filius, ipso summo Pontifici spondebatur, a quo pristino tamen obsequii præstanti rigore multum remisit novior ætas: Imperatore neo-electo filialem solummodo observantiam spondente, citra solennem ac vel debitam hujusmodi obedientiae Legationem -- vid. Chr. Gotl. BUDER, de Legationibus obedientiae Romanæ missis. Jen. & Lipf. 1737. -- cf. MOSER Tom. 2. p. 292.

VII.

*V*i antiquissimæ Imperii Observantiae, non nunquam superstite adhuc Imperatore futurus ejusdem eligitur Successor, speciali sensu Rex Romanorum (1) vocatus, idque vel Imperatore ipsomet instigante, vel eodem etiam invito (2) Electoribus ultrò mediantibus (3) quæ Regis Romanorum tam Electio quam Coronatio tantum non per omnia (4) ad ipsam Inaugurationis Cæsareæ normam, legitimè (5) est peragenda. (6)

- (1) Præter Titulum semper augusti atque Majestatis, pro Insigni utitur Aquila vnius Capitis -- vid. Henr. Ferd. de Lynker, Nachricht von den Vorzügen und der Titulatur eines R. Königs, vor desselben Erhöhung zum kaiserlichen Thron. Hal. 1768.
- (2) Capit. art. 3. §. II. "mit oder ohne des regierenden Röm. Kaisers Consens, wann derselbe auf angelegte Bitte ohne erhebliche Ursache verweigert werden sollte."
- (3) Dan. NETTELBLATT, de Jure Imperatoris, Electorum, & statuum Imperii circu quæstionem: an? in Electione Regis Romanorum. Hal. 1753. -- Frid. WIEDEBURG, de Libertate Electorum in eligendis Rnorum Regibus, Hal. 1744.

- [4] Sic ELECTORES primū in conventu Collegiali habent discutere quæstionem: an Eleſtio fit instituenda? quo facto, si visu fuerit, ipſe Conventus collegialis brevi manu mutari potest in Conventum Electionis, qui tamen non sine novâ convocatione Moguntinâ intercedente, ſolet inchoari -- ſic ubi Filius eligitur Imperatoris, ejusdem exigitur confenſus -- ſic ipſe tan-tum Imperator, non electus Romanorum Rex, convocari curat Archi-Officiales ad ſolennia Coronationis -- ſic ipſe etiā CÆSAR factam Regis Rorū Electionem & Coronationem, comitiali ſtatuum Conventui ſignificat, qui deinde Litteras gratulatorias ad ipsum decernit. Vid. neue Staats-Kanzley T. XII. p. 2. ſqq. -- cf. Jo. Jac. SCHMAUSSII, Sammlung unterschiedlicher theils gedruckter, theils ungedruckter Schriften die R. Königswahl betreffend, mit nöthigen Annenkunien. Goett. 1751. -- Ad. Gottl. SEMMEL, Ehrengedächtniß der R. Königswahl und Krönung JOSEPHI II. Augſp. 1765. 8.
- [5] Secundum A. B. atque Imperii obſervantiam. ex quā Minorēm quoque eligi poſſe, Ex-empio JOSEPHI I. jām conſtat, quem tamen, ubi Imperator intrā illius minorennitatem ē vivis diſcretiſſet, adſtrinxerat Capitulatio art. 47. ut ad annum aetatis XVIII. ipſam Imperii Adminiſtrationem ſuo Nomine Vicariis debuiſſet relinquere -- vid. Capit. novis. art. 13. §. 9.
- [6] Vid. Wahl-Diarium R. JOSEPHI II. -- hūc facit: God. Dan. HOFFMANN. de Capitulationibus Regum Romanorum. Tüb. 1764.

VIII.

*E*lectus ac vel coronatus Romanorum Rex, (1) ſolā gaudens *Majestate per-ſonali*, (2) quamdiu ipſe regit *Imperator*, nullis pollet *Juribus majestaticis* (3) *Imperatore* tamen utprimum defuncto, ſtatiuſ ſuccedit in *Dignitate* Ejus realem, citra novam ſive *Confirmationis* ſive *Inaugurationis* Solennitatem, *Habenas Imperii ipſo Jure* capeſſens. (4)

- [1] Chr. Gottl. HOFFMANNI, Diff. de Rege Romanorum vivente Imperatore electo. Francof. 1733.
 [2] Reali, ceū ipſo Regininis exercitio quaſi dormiente -- vndē juramentum fidelitatis Regi R. præſtitum, non niſi cum morte Imperatoris ſuam obtinet obligandi vim.
 [3] Vndē in Capit. JOSEPHI II. art. 30. §. 3. "wir ſollen und wollen uns auch keiner Regierung oder Adminiſtration im H. R. Reiche, ſo lang Ihr kaysert. Majestät im Leben, unterziehen."
 [4] Vndē fertur Brocardicum: ſobald der Käyser vom Pferd herabſteigt, ſetzt ſich der Römischer König darauf -- vid. J. H. EBERHARD. Beantwortung der Fraze: ob eines R. Königs Antritt der kaysertl. Regierung mit einigen Feierlichkeiten, und beſonders mit einer neuen Krönung verbunden ſey? Frſ. 1765.

IX.

*U*pta Augustæ (1) ceū *Imperatricis* in germania *Coronatio* (2) ex arbitrio de-pendet *Augustissimi Mariti*, in quā Solennitates, paucis exceptis (3) ferē cum ipsā *Inauguratione Cæſareā* conveniunt, niſi quod *Imperatrix Augusta* alios ſibique proprios habeat *Officiales Palatinos*: I. *Archicancellarium* (4) Episcopum Fuldenſem — II. *Archimareschallum* (5) Abbatem Campidunenſem — III. *Archicapellatum* (6) Prælatum S. Maximini prope Treviros — IV. *Supremam Curiæ Magistrum* [Obrist-Hofmeiſterinn] cui in ſingulis hujusmodi Solennitatibus ante omnes *Principum Imperii Filias & Sorores*, Præce-dentia à *Ferdinando III.* Imp. per ſpeciale *Decretum* de 16. Jul. A. 1653. fuit confeſſa. (7)

[x]

- [1] Cai & Tit. Majestatis, & semper augustæ tribuitur. :: Crimen etiam læsæ Majestatis in eam admittitur :: Regiminis tamen per se consors non est :: Imperio quoque maritali, quid ad statum ipsius privatum manet obnoxia :: vid. Everh. Otto, Diff. de Augusta. Traj. 1727. :: Ahafy. FRITSCH. de Augusta Romanorum Imperatricie. Rudolf. 1674. :: Godof. STRAUSS. de Juribus Augustæ competentibus. Witt. 1683.
- [2] Jo. Jac. MASCOVITI, Diff. de Regali Imperialique Augustorum Augustarumque Coronatione. Lips. 1723.
- [3] Sic nec Gladius Augustæ præbatur, nec Equites creant, nec iisdem Archi - Officiorum Imperialium functionibus honoratur &c. :: vid. Rud. à Bünav, de Ornamentis & Honoribus Augustarum. Lips. 1733.
- [4] Jo. Wilh. WALDSCHMIDT, de Augustæ Imperatricis Archi-Cancellario. Marp. & Lips. 1715. :: Jo. Ad. ULRICI Diff. de Archi-Cancellariatu & Primatu Abbatis Fuldonis. Herib. p. 1724. :: cf. cl. HEUMANNI Comment. de Re diplomatica Imperaticum Augustarum. Norimb. 1749. :: huc facit: Jo. Frid. JOACHIM, Geschichte der Reichs-Läge. T. I. p. 343. sq.
- [5] Jo. Car. KÖNIG. de Archi-Marescallio Augustæ Imperatricis. Marp. 1748. :: Vid. LÜNIGS Reichs-Archiv. P. Spec. Contin. I. p. 179. & 181.
- [6] Aug. Ben. MICHAELIS. Diff. de Archi-Capellano Imperatricis Augustæ. Hal. 1750. :: Vid. Diploma FERDINANDII apud ZYLLESIUM in Desens. Monast. S. Maximini. P. 3. n. 86.
- [7] In Corp. jur. publ. p. 895. :: Vid. vollständiges Diarium von allem, was sich vor, in und nach der Krönung der R. Kaiserin Maria Amalia, in Frankfurt am Main zugetragen. Fr. f. 1743. f.

X.

Quod Jus attinet primiarum Precum, jàm olim in Cœnobiosis Virginum, Augustæ neo-Coronatæ competens (1) sicut id vnicè ad ipsam redit Observantium (2) ita noviori Ætate nulla ferè ejusdem deprehenduntur vestigia. (3)

[1] Ge. Frid. DEINLIN, de jure primiarum Precum Augustæ Imperatrici competente. Alt. 1743. :: Gottl. Aug. JENICHEN, von dem Recht der ersten Bitte einer R. Kaiserinn. Gies. 1757.

[2] Ge. Henr. AYRER, de jure primiarum Precum. Goett. 1740. p. 174. sqq.

[3] Sic ultimæ, de quibus constat, fuere Preces BLANCÆ MARIE, Maximiliani I. Vxoris, de a. 1494, quas exhibet Jos. Ant. de RIEGGER, in Corp. jur. publ. p. 93.

C O R O L L A R I A

Ex Titulo XII. de justis Imperium civile acquirendi Modis,
in Genere & in Specie.

- I. Vti omne Imperium in dubio præsumitur electitum, ita Civitas successiva non statim patrimonialis, sed in Regula familiaris esse censetur.
- II. Successio autem manifestò patrimonialis, ordinariò non nisi imperfecta intelligitur.
- III. Imperans patrimonialis, etiam imperfectè talis, Regnum pro libero planè arbitrio transferre valet per Testamentum, ut seclusa adeò Familiæ eidem vocare liceat Filium sive naturalem, sive adoptivum, ac vel Extraneum, sive adeò fœminam, dummodò vocetur Persona aliàs habilis & ad Regimen idonea.
- IV. Rege patrimoniali tamen intestatò decedente, ipsum succedendi jus ita competit proximo Hæredi, ut Mas fœminam, Linea Primogeniti Secundogenitum, & Nepos ex primo ipsum Patruum Jure Repræsentationis absolute debeat præcedere;

- V. Contentio Filium *adoptivum* inter & *naturalem* orta in *Successione intestata*, ità est decidenda, ut *adoptivus* omnino sit præferendus.
- VI. Hujusmodi verò in *Regno patrimoniali* Successorem, nec *Populus* excludere, nec vel *novæ Regiminis formæ* ullo jure valet adligare.
- VII. Vbi verò *Rex patrimonialis*, familiâ penitus extinctâ, intestatò cù nullâ dispositione factâ decesserit, *Imperium* devolvitur ad *Populum*, qui jàm ad primævam Libertatem suam rediisse censemur.
- VIII. Vt Successor *patrimonialis* Jure perfecto solvere tenetur debita sui *Antecessoris* tamen realia quam personalia, ità Successor sive *familiaris* sive *electitius* non nisi ad Solutionem debitorum sui *Antecessoris* realium Jure obligatur.
- IX. In *Successione Lineali* Primogenito non obest, eundem fuisse natum, antequam Pater *Regnum* adoptaverat.
- X. Vt in *Successione cognaticâ* extintis ejusdem Lineæ Maribus, Filia excludit Patruum & Consobrinum, ità Fratris Filia Jure præfertur Filio Sororis,
- XI. In quâ ultimi etiam Possessoris Filia, omnes Antecessoris Filias earumque Liberos absolutè præcedit.
- XII. In *Successione Lineali mixta* cù *Austriacâ*, Frater defuncti vel ex Fratre Nepos, præoptandus est defuncti Filiæ, aut ex Filiâ Nepoti etiam natu majori.
- XIII. Legitimæ *Successionis* Definitio, ipso nullatenus *Imperii* exercitio, sed arcto comprehenditur *Legum fundamentalium* ambitu.
- XIV. Unde in *Regno familiaris* Monarcha quantumvis absolutus, nec ipsam *succedendi Rationem* determinare, nec semel stabilitam pro lubitu valer immutare,
- XV. Nec vel ipsi *Populo* aliam fas est statuendi *Normam successionis*, invitâ *Stirpe Regnatrice*, cui secùs *Jus questum* adimeret.
- XVI. Licebit tamen iis, qui sunt ex *Familiâ regnante*, de Juribus *Successionis* ad se pertinentibus sine *Populi* detimento, *Pactis* invicem aut *Transactionibus* disponere.
- XVII. Plurimum verò interest, ipsum *succedendi Ordinem* quam accuratissimè definiri, ne orto de *Personâ Successoris* dubio, turbis motibusque acerbis concutiatur *Respublica*.
- XVIII. *Imperium Rno-germanicum* vti à *Cæsarî Patrimonio* planè alienum, ità simpliciter *electitum* est, ac merè *Usufructuarium*, ut angustissimis *Imperatorum* Familiis nullum amplius sit *succedendi Jus*.
- XIX. *Imperatoria Majestas* à Summo Pontifice nullo unquam Jure conferri potuit mediante *Coronatione Romana*, hodiè non immerito neglectâ.

- XX.** Imperatorem, Regemque Romanorum eligendi Jus, solis & singulis
absolutè competit Electoribus, ut nec investitis, nec confirmatis, aut
non vocatis, cæteris omnibus Imperii Primitibus Jure perpetuo exclusis.
XXI. Vnde & Jus capitulandi ab Electoribus recte vindicatum, frustra in
Controversiam vocatur à Principibus Imperii.
XXII. Elector sive ex sola Moguntini negligentia, sive adeò ex Contemtu
ad Electionem non vocatus, contra ipsam Electionem per Majora jàm
factam nullo Jure valet excipere tanquam irritam, sed isto Casu eandem
subsistere firmam, amore boni Publici contendimus.
XXIII. Ipsam tamen Injuriæ persecutionem contra Moguntinum, Electori
taliter neglecto, nullatenus prohibitam esse statuimus.
XXIV. Hoc autem convocandi Jus, Sede Moguntinâ vacante, frustra
prætenditur à Capitulo.
XXV. Electoribus liberum non est, suffragium mittere per Literas, ac vel
illud in Mandato Legati ad certam restringere Personam,
XXVI. Vnde Nuntios ad Actum hujusmodi Collegalem oportet venire
instructos Mandato cum Libera, qui etiàm sin fuerint legales, ab augusto
hoc Conventu, Jure arcentur.
XXVII. Quamvis in Speculo Saxonico C. 27. §. 3. æquè ac in Suevico
L. 1. C. 29. §. 3. Vtrique & Moguntino & Palatino conjunctim com-
petuisse legatur ipsum ad Electionem convocandi Jus, huic tamen Opinionis
tanquam vix verisimili non adstipulamur.
XXVIII. Imperator impedire nequit Electores, quominus Eodem vivo atque
invito futurum valeant eligere Throni Successorem, ipsis tamen Juribus
Cæsareis per omnia salvis.
XXIX. Vnde Rex Romanorum æquè ac Imperatrix Augusta quæ talis
haud pollent Majestate reali,
XXX. Ambo tamen Criminis læse Majestatis tam passivi quam activi
capaces sunt.
XXXI. Pluralitas Suffragiorum ad ipsam Electionis Legitimitatem absolute
necessaria, nullatenus quoad Electores singulos, sed vnicè quoad totum
Electorale Collegium est intelligenda.
XXXII. Antiquissima est Archi-Episcopi Coloniensis Dignitas & specialis
Prærogativa, electo Romanorum Regi primum imponendi Diadema
Regium,
XXXIII. Eadem verò Consecrationis Imperatoriaæ partes, hodiè cum Mo-
guntino, per amicabilem Compositionem communicatae, nostro Eminentissimo
Coloniensi non ex Jure tantum Diœcesano, sed ex ipsa etiàm Lege publica,
Jure consequenter fortiori, Tituloque illustriori competunt.

PRO-